

Sygn. akt IV CSK 661/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku H. K.
przy uczestnictwie Gminy B., W. K. i M. K.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2016 r.,
na skutek dwóch skarg kasacyjnych: wnioskodawczyni
i uczestnika postępowania W. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 12 września 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;**
- 2) przyznaje radcy prawnemu A. B. z Kancelarii Prawniczej w S. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w L. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu uczestnikowi W. K. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W obu skargach kasacyjnych - wnioskodawczyni oraz uczestnika postępowania W. K. - wnioski o ich przyjęcie do rozpoznania uzasadniono z powołaniem się na dwie ustawowe przesłanki, a mianowicie na nieważność postępowania oraz wystąpienie istotnych zagadnień prawnych.

W ocenie Sądu Najwyższego żadna z tych ustawowych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wystąpiła w żadnej z obu skarg kasacyjnych.

W odniesieniu do skargi kasacyjnej wnioskodawczynie nietrafnym okazały się zarzuty nieważności postępowania przed Sądem II instancji (s. 38-39 skargi, lit. a), ponieważ była ona reprezentowana na rozprawie apelacyjnej przez ustanowionego przez siebie pełnomocnika w osobie męża W. K., a Sąd odwoławczy nie uznał jego wniosku o odroczenie terminu rozprawy apelacyjnej za wniosek uzasadniony. Natomiast zarzut nieważności postępowania sformułowany na s. 38 w pkt b) skargi kasacyjnej wnioskodawczynie dotyczy wyłącznie nieważności postępowania przed Sądem I instancji, a nie nieważności postępowania apelacyjnego, a jego istota sprowadza się jedynie do nieuwzględnienia tej okoliczności przez Sąd odwoławczy, co mogłoby uzasadniać co najwyżej, zarzut naruszenia art. 378 § 1 k.p.c.

Nie dowodzą wystąpienia istotnych zagadnień prawnych argumenty zaprezentowane w skardze kasacyjnej wnioskodawczynie na s. 25-37. Materia przedstawiona na s. 25-31 w punktach oznaczonych literami a), b) i c) została określona jako stanowiąca prawnie relewantne kwestie z punktu widzenia istoty postępowania o zachówek (s. 26 in fine skargi), a niniejsze postępowanie tej instytucji nie dotyczy. Natomiast obszernie przedstawione zagadnienia oznaczone w punktach d) i e) na s. 32-37 skargi kasacyjnej nie świadczą o wykazaniu wystąpienia istotnych zagadnień prawnych.

W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania W. K. również nie okazał się trafny zarzut nieważności postępowania w żadnej z obu wskazanych płaszczyzn. Argumenty przedstawione na s. 18-19 tej skargi kasacyjnej nie dotyczą pozbawienia tego skarżącego możliwości obrony swych praw, ale odnoszą się wyłącznie do osoby wnioskodawczynie. Natomiast uzasadnienie zarzutu nieważności postępowania z powodu pozbawienia tego skarżącego możliwości obrony jego praw (s. 19-22 skargi kasacyjnej) odnosi się nie do postępowania apelacyjnego poprzedzającego wydanie zaskarżonego orzeczenia, ale do

późniejszych zdarzeń w okresie określonym przez skarżącego „... na etapie sporządzenia skargi kasacyjnej” (s. 20).

Z kolei zagadnień przedstawionych na s. 11-18 skargi, a poświęconych analizie kryteriów dokonywania oceny dobrej lub złej wiary posiadacza, nie można uznać za uzasadniające wystąpienie istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 7 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 oraz §§ 16-17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015 r. poz. 1804).

jw

[l.n]